

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionMythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567CollectionMythologia, Venise, 1567 - Livre XIItemMythologia, Venise, 1567 - X \[04-06\] : De Saturno](#)

Mythologia, Venise, 1567 - X [04-06] : De Saturno

Auteur(s) : Conti, Natale

```
","author_name_items":"Auteur(s)","author_size_items":"16px","title_size_items":"16px"}}, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[04-06\] : De Saturno](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre II

[Mythologia, Venise, 1567 - II, 02 : De Saturno](#)

a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[04-06\] : Saturne](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[04-06\] : Saturne](#)

est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

torum sibi arrogavit; quod humanioris vitæ autor existit; quod omnia divina providentia gubernari prior demonstravit, quod homines ad cultum Deorum erexit. At Phisicè.

Idem modo æter, modo æther creditus est; modo sol, modo fatum, modo cœlum, modo mundi anima; quæ ubi agit in corpora cœlestia, Jupiter Olympius dicta est: ubi in vires subterraneas, Jupiter Stygius: ubi in mari, Neptunus. at castratio Saturni unum tantum esse mundum & unum tempus significat, neque posse plures procreari. parentes Iouis Deum denique cuncta genuisse & procreasse significant; cuius affines sunt elementa. Deinde significatur illorum mutua generatio & corruptio secundum partes, cum tota moles sit sempiterna, corporaque cœlestia minime corrumpantur, frequentiorque fiat circa terram mutatio. Tum è motibus cœlorum confici harmoniam innuebant. Elementa rursus neque mares sunt, neque feminæ, cum tamen verorumque fungantur officio. omnis autem vis temporis expellitur è regno Iouis, quia post creatâ a Deo corpora naturalia in elementa fructum est tantum à Saturno siue tempore, quod eius vires extra primum, cœlesseque corpus reiectæ sint. atque sub fabulosis de Ioue narrationibus ista rerum physicarum dogmata continentur.

Quæ Ethicè.

In eadem fabula demonstratur omnem divitiarum amplitudinem, omnemque opulentiam esse invidiosam & insidiis plenam; cum per fraudes etiâ & insidias soleat comparari. omne enim divitiarum immodicarum desiderium æquitatis & religionis cultum, & humanitatis iura facile prostrernit; cum tranquillitas animi, & honor, & multorum reverentia probitatis sint comites. Deinde demonstratur quod principis sapientiam & integritatem omnium rerum bonarum ubertas, ac felicitas demum consequitur. Avaritia postea in omnia penetrare dicitur, eaque esse scelerum omnium fundamentum, neque quidquam magis formidandum illa esse viro bono, cum vix ullus locus avaritiæ sit clausus. Post hæc demonstratur quod is, qui deditus fuerit libidini, facile in omnes brutorum formas mutatur, & ad turpissima quæque prolabitur. patet igitur quod neque nimio divitiarum desiderio teneri convenit viro bono, & quod presentibus vti sapienter oportet, & quod sapientis felicitatis est fundamentum, & quod omnis turpitudinis fugienda est viro bono: quæ omnia per Iouis signenta significabant.

De Saturno historicè.

CULTVS fuit Saturnus ut Deus de multis benemeritus, quod cum in Italiam venisset ad Ianum, & illum & populos Italiæ primus politioris vitæ rationem docuerit, & nummos imprimere inuenerit, & agrorum cultum; & Italos primus plantationes, insitiones, educationes arborum, fructiferarumque plantarum culturam docuerit. Qui cum esset sapientissimus, ob eius æquitatem & sapientiam dicitur ætas aurea sub illo fuisse, & uberrima terræ feracitas, & summa omnium concordia. Non enim legendis, quæ iusta essent, exercebantur homines sub eius imperio, sed potius agendis: cum lex & æquitas foret necessario in animis omnium impressa. Tunc igitur viri boni sine calamitatibus, sine curis, sine ægritudine propter temperantiâ vivebant, per iucundissimam senectutem, quâ maximè omnium infelicitat præteritorum

torum peccatorum memoria. At Physicè.

Saturni parentes declarant illum esse tempus, quod natum est ex aëtheris cœlique agitatione. Hic partes genitales patri abscidit, quia vnus est æther vnus mundus, vnum tempus, quod cursum cœli metiatur. Partiones cum Titane siue Sole ita factæ sunt, vt quæ tempore nascerentur, postea omnia interirent: sic enim & elementorum, & procreatorum ex illis corporum generatio & corruptio indicatur, cū nihil nasci possit nisi ex corruptioni obnoxiiis principiis: atque hæc sine tempore confici non possunt. Cum vero res absumentur per tempus, & rursus aliæ in absumentarum locum sufficiuntur, Saturni filios edisse sinxerunt, & rursus vomuisse: qui deiectus de regno idcirco fuit, quod ætheris natura credita sit immunis ab omni corruptione, cū non sentiat vim temporis, quod inferius extra suum regnū detrudit. Sic igitur corrupti, vt dicebam, significabant elementa, aut ex iis composita, cum quinta vocata *ætheria* sit suapte natura sempiterna. Locus elementorum vocatus fuit tartarus, quasi *ἀπὸ τῆς ταραχῆς* à perturbationibus scilicet, quibus est plenus. Iupiter fratres à paterna voracitate liberavit, quia elementorum materia secundum totū sit sempiterna. Atq; hæc dogmata sub hac fabula ad philosophiam spectantia occultabantur. Nunc Ethicè dicamus.

Fuit Saturnus à filio de regno deiectus, quia nullæ sunt opes eximia sine maximis periculis & animi perturbationibus: atque omnis iniquitatis denique vindex est Deus. Non offendendos esse parentes postea significabant, cum Iupiter paternam crudelitatem sit imitatus: quia paternæ vel iniquitatis vel probitatis exempla domestica filii plerunque sequuntur. Sic enim vitandam opum eximiam præstantiam, vt neq; tutam neq; naturæ necessariam, & ab omni iniuria abstinentium, significabant.

Physicè de Cœlo.

COELVS Terræ filius ob mundi procreationem dictus est; quia natus putetur ex informi materia. Hic excusus fuit à Saturno, per quod demonstrabatur quod vnus est æther; neque vllum tempus patietur alterum æthera produci; ac neque alterum tempus è motu cœli gignetur. Mundum igitur vnum tantum esse per hæc quæ dicta sunt, significabant: non minus quæ philosophi demonstrare postea apertioribus rationibus conati sunt.

De Iunone Physicè.

IUNO fuit Saturni filia, quia prius cœlum ab opifice Deo factum est; deinde ex eius cursu natum est tēpus, ex illo continuo æther, deinde elementa, quorum supremus est præter Iouem, aer, Iuno scilicet, omnis humanæ vitæ moderatrix: per quem imbres & grandines concitantur. Ex aere incallescendo nascuntur animalia & plantæ, pro cuius temperie mores plerunque imbibimus. Cum vero ex aqua proximè aer giguatur, nutrita dicitur fuisse ab Oceano & Thetide, cum in aera vis ætheris ad animalium procreationē agat, vxor est Iouis, cum vertatur in ignem, Vulcanum fertur peperisse. Cum aeris benignitas rebus omnibus nascentibus cōferat, coniugis fuit præfecta. Sic igitur significabant antiqui aeris locum, & vites, & actiones, & è quibus nascatur, in quod elementum proxime vertatur, quod in ipsum agat, ipsumq;

ætra